ชื่อเรื่อง : การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์เส้นทางพหุระดับระหว่างวิธีดั้งเดิมกับโมเดลลดหลั่นเชิงเส้น : ศึกษารูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กระทรวงสาธารณสุข

ผู้วิจัย : นางสาวสวาสดิ์ ศรีเมืองแก้ว

ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ บัวสนธ์

ประเภทนิพนธ์ : วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา), มหาวิทยาลัยนเรศวร 2543

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของข้อมูลพหุระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กระทรวงสาธารณสุข จากการวิเคราะห์เส้นทางพหุระดับ ด้วยวิธีดั้งเดิมและโมเดลลดหลั่นเชิงเส้น โดยเปรียบเทียบความสอดคล้องของค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ค่าสถิติทดสอบที และความสอดคล้องของการมีเส้นทางความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่มีนัยสำคัญทางสถิติของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ตามสมมุติฐานและรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่ปรับใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หัวหน้าฝ่าย/กลุ่มงาน และข้าราชการประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 40 แห่ง จำนวน 1,640 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบวัดตัวแปรอิสระระดับบุคคล ส่วนที่ 2 แบบวัดตัวแปรอิสระระดับหน่วยงาน และส่วนที่ 3 แบบวัดประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง และค่าสถิติทดสอบทีของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามสมมุติฐานระดับบุคคล ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีดั้งเดิมกับโมเดลลดหลั่นเชิงเส้น มีความสอดคล้องกันทางบวกในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง และค่าสถิติทดสอบทีของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามสมมุติฐานระดับบุคคลที่ปรับใหม่ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีดั้งเดิมกับโมเดลลดหลั่นเชิงเส้น มีความสอดคล้องกันทางบวกในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง และค่าสถิติทดสอบทีของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามสมมุติฐานระดับหน่วยงาน ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีดั้งเดิมกับโมเดลลดหลั่นเชิงเส้น ไม่มีความสอดคล้องกัน

4. ค่าสถิติทดสอบที ของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระดับหน่วยงานที่ปรับใหม่ ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีดั้งเดิมกับโมเดลลดหลั่นเชิงเส้น มีความสอดคล้องกันทางบวก ในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีดั้งเดิมกับโมเดลลดหลั่นเชิงเส้นไม่มีความสอดคล้องกัน